

ת"פ 33611/08/14 - מדינת ישראל נגד אנדריי קלימנטוב

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

21 מרץ 2017

ת"פ 33611-08-14 מדינת ישראל נ' קלימנטוב

מספר פל"א 000079648/2013

לפני כבוד השופטת תרצה שחם קינן

המאשימה מדינת ישראל

נגד

אנדריי קלימנטוב

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה - עו"ד אלברט זמנסקי

ב"כ הנאשם - עו"ד צופית טל ממושרד אשר חן

הנאשם בעצמו

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

רקע

1. הנאשם הודה והורשע בכתב אישום מתוקן (3.11.15), בעבירה של תקיפת זקן הגורמת חבלה של ממש, עבירה על סעיף 368 (א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**") ובעבירה של איומים, עבירה על סעיף 192 לחוק העונשין.

2. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, ביום 19.2.13 הגיע הנאשם לדירתה של המתלוננת, ילידת שנת 1947, במעון X (להלן: "**המעון**") וזאת על רקע סכסוך בין המתלוננת לבין אמו של הנאשם. לאחר חילופי דברים, תקף הנאשם את המתלוננת בכך שאחז בידה ודחף אותה אל הרצפה, וכתוצאה מכך ראשה נחבט בקצה המיטה, ובהמשך איים הנאשם על המתלוננת

עמוד 1

בכך שאמר לה "שאם עוד פעם תגיד לאימו משהו לא טוב היא תהיה בבית קברות". הנאשם עזב את דירתה של המתלוננת כאשר היא חבולה ומדממת.

תסקיר שירות מבחן

3. הנאשם הופנה לשירות המבחן, וביום 17.4.16 התקבל תסקיר בעניינו ממנו עלה כי הנאשם נעדר עבר פלילי, נשוי, אב לארבעה ילדים, עלה לישראל בגיל 18 מרוסיה, כיום מתגורר בהרצליה.

עוד נכתב בתסקיר שירות המבחן כי הנאשם בעל עסק עצמאי בחברה למתן שירותי אחזקה וחשמל. הנאשם הציג בפני שירות המבחן חוזה לדוגמא בין חברת האחזקה לבין לקוחותיו לפיו חברת הניהול תערוך בדיקה של הרישום הפלילי של כל אחד מעובדיה ולא תעסיק עובדים בעלי עבר פלילי. הנאשם הביע בפני שירות המבחן חשש שמא יהיה בהותרת ההרשעה הפלילית כדי לפגוע בהמשך ניהול החברה שהקים וממנה מתפרנסת משפחתו.

שירות המבחן התרשם, כי הנאשם, שהביע צער על הנזק שנגרם למתלוננת, חש בושה בשל מעשיו. שירות המבחן העריך כי הסיכון לביצוע עבירות אלימות על ידי הנאשם הוא נמוך וחומרתן הצפויה נמוכה אף היא. וכי הנאשם עסוק בעיקר בפגיעה שהוא עצמו חווה ובמחירים להם נדרש מאז, וכן כי הנאשם מתייחס לטיפול כגורם שיסייע לו להתמודד עם הפגיעה שחוזה בשל העבירות שביצע ולא כגורם המתייחס לאלמנטים אלימים אשר באו לידי ביטוי בעבירותיו.

בסופו של יום מצא שירות המבחן כי הנאשם אינו מתאים לטיפול במסגרת שירותיו עם זאת בא בהמלצה לבטל את הרשעתו של הנאשם ולהטיל עליו צו של"צ בהיקף של 220 שעות.

4. ביום 3.5.16 הופנה הנאשם פעם נוספת לשירות המבחן על מנת שתיבחן אפשרות קיומו של הליך של "צדק מאחיה". ביום 17.7.16 התקבל תסקיר משלים ממנו עלה כי הנאשם הביע תחושת חרטה ורצון לאיחוי הפגיעות ואכן נבחן הליך של גישור פוגע-נפגע, אך למרות שנמצאה התאמה ראשונית מצדו של הנאשם להליך שאר הקריטריונים הנדרשים לקיום מפגש משותף לא התממשו. שירות המבחן חזר על המלצתו בתסקיר הראשון וכן המליץ על פיצוי למתלוננת.

חוות דעת ממונה

5. ביום 4.12.16 הופנה הנאשם לקבלת חוות דעת מטעם הממונה על עבודות השירות. בחוות דעת שהוצגה לבית המשפט היום על ידי ב"כ הנאשם נכתב כי הנאשם נמצא מתאים לריצוי מאסר בעבודות שירות.

ראיות ההגנה לעונש

6. בדיון מיום 30.11.16 הגישה ב"כ הנאשם ראיות לעונש כמפורט להלן:

7. מכתב ממר צחי וייס, מנכ"ל גרעין תורני הרצליה, הנושא כותרת- "המלצה עבור מר אנדריי קלימנטוב-א. אחזקה" בו כתב מר וייס כי מכיר את הנאשם באופן אישי כאדם מסור, אכפתי, אמין ומקצועי התורם מיכולותיו ומקצועיותו לטובת הקהילה מבלי לבקש תמורה.

8. מכתבו של מר זאב רץ, מנהל ביה"ס "בר אילן" הרצליה המודה לנאשם על תרומתו ועזרתו למען קהילת ביה"ס.

9. מכתבו של מר גנאדי ברויטמן המודה לנאשם על עזרתו הרבה.

10. אחותו של הנאשם, הגב' סוואלנה גלפנד מסרה כי קודם לאירוע, אמם (של הנאשם ושללה) הייתה נסערת ממצב היחסים בינה לבין המתלוננת. לדבריה התקשרו ביום המקרה היא, ביחד עם אמה, לנאשם, והאם ביקשה כי ילך לשוחח עם המתלוננת שכן לא רצתה לפנות למשטרה. עוד ציינה הגב' גלפנד כי הנאשם משמש דמות אב עבורה, וכי תמיד דאג למשפחתו.

אשתו של הנאשם העידה ומסרה כי נשואה לנאשם מזה 20 שנה, לדבריה הנאשם אדם המכבד מבוגרים, בעל לב רחב ה עוזר רבות לאנשים. ביום המקרה היה הנאשם, כך לדבריה בלחץ. עוד סיפרה כי מאז האירוע עוברת עליהם תקופה קשה.

הנאשם

11. הנאשם מסר כי עלה לארץ בגפו על מנת להתגייס לצבא. וכי ביום המקרה צלצלה אליו אמו, וביקשה ממנו להגיע ולדבר עם המתלוננת אשר אימה עליה כי תשפוך חומצה על פניה. לדבריו לו היה יודע שהמתלוננת נפגעה, לא היה עוזב את המקום. לטענתו מעולם לא הסתבך עם המשטרה, ולמד מגיל צעיר לכבד מבוגרים. לשאלת בימ"ש השיב כי ניסה לבקש סליחה מהמתלוננת ואף שוחח עם בתה וביקש סליחה. לטענתו חש ברע בשל המקרה, מדובר באישה מבוגרת ובהמשך "אני לא עבריין, יש לי ארבעה ילדים, אני מפרנס יחיד אני בחיים לא הסתבכתי. אני אפסיד את כל העסק שלי. אנשים נותנים בי אמון ופרטיות שלהם ופה זה ברור שיש לי הרשעה אז לא יעשו איתי עסקים. זה כתוב בחוזים של העבודה. אפילו אם נכנס משהו חדש אצלי לבניין אני מבקש שישימו לב אליו" (שורה 1 ואילך עמ' 28).

טיעוני הצדדים בתמצית

12. ב"כ המאשימה התייחס לחומרה היתרה לה נתן המחוקק ביטוי בסעיף 1368 לחוק העונשין. לטעמו של ב"כ המאשימה קיימת בתסקיר שירות המבחן סתירה פנימית, אותה קשה ליישב כאשר מחד נכתב כי הנאשם מכיר באסור שבמעשיו ובהמשך נכתב כי הנאשם מתקשה להכיר באלימות, ובאחריות שלו לפגיעה.

ב"כ המאשימה התנגד לבקשת הנאשם לביטול הרשעתו בטענה כי הנאשם אינו עומד בתנאים המאפשרים ביטול הרשעה, כפי שנקבעו בע"פ 2083/96 **כתב נ' מדינת ישראל** פ"ד נב(3) 337 (1997) (להלן: "**הלכת כתב**") הן משום שסוג העבירה וחומרתה אינו מאפשר ביטול ההרשעה, והן משום שלא הוכחה פגיעה קונקרטית עתידית העלולה להיגרם לנאשם כתוצאה מהרשעתו. ב"כ המאשימה עתר להטיל על הנאשם עונש מאסר לתקופה של שישה חודשי מאסר אשר יכול וירוצו בעבודות שירות, מאסר על תנאי, קנס ופיצוי משמעותי למתלוננת.

13. ב"כ הנאשם טענה כי מדובר באירוע ישן (משנת 2013), וכי לא היה תכנון מוקדם מצדו

של הנאשם או כוונה לפגוע במתלוננת. לטענתה האירוע התפתח על רקע נסיבותיו האישיות של הנאשם אשר היה נתון בלחץ, ב"כ הנאשם ביקשה לתת משקל לעובדה שהנאשם קיבל על עצמו אחריות, הודה בכתב האישום המתוקן וביקש לקיים הליך של "צדק מאחז" ו עתרה לבטל את ההרשעה ולאמץ את המלצת שירות המבחן נוכח פגיעה קונקרטיה בעבודתו של הנאשם בחברת האחזקות שבבעלותו ולהביא בחשבון את נסיבותיו האישיות של הנאשם, אב לארבעה ילדים ומפרנס עיקרי בבית.

דין והכרעה

אי הרשעה

14. ב"כ הנאשם עתרה לבטל את הרשעתו של הנאשם, בטענה שאם לא כן יפגע הנאשם פגיעה קונקרטיה בשל היותו בעל חברת אחזקות ובשל כך שההסכמים הנחתמים בין החברה ללקוחותיה קובעים כי לעובדים לא יהיה עבר פלילי.

15. בפתח הדיון אני מוצאת לנכון להתייחס לנסיבות המקרה במהלכן הגיע הנאשם לדירתה של המתלוננת הקשישה (זקנה -כהגדרת החוק), כדי ליישב סכסוך בינה לבין אמו, תקף אותה

בביתה; גרם לה לחבלה; הותיר אותה חבולה מבלי להושיט לה עזרה; ולאחר שתקף אותה אף איים עליה. נסיבות המקנות חומרה יתרה למעשיו של הנאשם. לדברי הנאשם, בעת שהעיד במסגרת הבאת ראיות לעונש, **"דפקתי בדלת והמתלוננת פתחה את הדלת ולא הבינה מי אני ואני אמרתי לה מי אני ואז נהייתה התנהגות לא כל כך, קללות"**.

16. הכלל הוא כי מי שהובא לדין ונמצא אשם יורשע במיוחס לו. במקרים חריגים בהם עלול להיווצר יחס בלתי סביר באורח קיצוני בין חשיבות ההרשעה לאינטרס הציבורי הכללי לבין עוצמת הפגיעה הצפויה לנאשם כתוצאה מההרשעה, עשויה להתקיים הצדקה לבטל את הרשעה. על פי ההלכה הפסוקה, על מנת לבטל הרשעה בעניינו של נאשם בגיר, על בית-המשפט לבחון **הצטברותם** של שני תנאים עיקריים: ראשית, האם סוג העבירה ונסיבות ביצועה מאפשרים לוותר בנסיבות המקרה על ההרשעה מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים. ושנית, האם ההרשעה תפגע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם (ראו: הלכת כתב, ע"פ 5985/13 **אבן נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (2.4.2014), ע"פ 9893/06 **אסנת אלון לאופר נ' מדינת ישראל** (31.12.07), וכן דבריו של כב' השופט ג'ובראן ברע"פ 3852/14 **ורשואר נ' מדינת ישראל** מיום 18.08.14 פסקה 11). הנטל על ההגנה לשכנע כי בנסיבות המקרה יש להעדיף את שיקום הנאשם על פני שיקולים אחרים.

17. באשר לחשש כי הרשעתו של הנאשם תפגע פגיעה חמורה בשיקומו - מטבע הדברים עלולה הרשעה פלילית לפגוע באפשרות התעסוקה של נאשם שהורשע. לא שוכנעתי כי הפגיעה הצפויה לנאשם היא כזו המחייבת ביטולה של ההרשעה. שירות המבחן ממליץ לבטל את הרשעתו של הנאשם, בעיקר משום היותו נעדר עבר פלילי.

האם סוג העבירה ונסיבות ביצועה מאפשרים לבטל את הרשעתו של הנאשם?

18. הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירה של תקיפת זקן. עבירה שהעונש הקבוע לצידה הוא עונש מאסר "שלא יהיה, בהעדר טעמים מיוחדים שיירשמו, כולו על-תנאי".

19. סעיף 368 לחוק העונשין קובע כי:

"(א) התוקף זקן וגורם לו חבלה של ממש, דינו - מאסר חמש שנים.

(ב) התוקף זקן וגורם לו חבלה חמורה, דינו - מאסר שבע שנים.

(ג) בסעיף זה, "זקן" - אדם שמלאו לו 65 שנים.

(ד) הורשע אדם בעבירה לפי סעיף זה, יוטל עליו עונש מאסר, שלא יהיה, בהעדר טעמים מיוחדים שיירשמו, כולו על-תנאי."

20. הנאשם הודה בעובדות כתב האישום המתוקן לפיהן דחף את המתלוננת וזו נפגעה באופן שנגרם לה חתך שהודבק בבית החולים. מטענתו האומללה והקלושה של הנאשם לפיה "אם הייתי יודע מה שקרה לא הייתי עוזב את המקום" ניתן להבין כי הנאשם עזב את המתלוננת לאחר שנפגעה מבלי להושיט לה עזרה. מעובדות כתב האישום המתוקן עולה כי בעת שדחף את המתלוננת איים עליה הנאשם. אינני מקבלת את הטענה לפיה לא היה הנאשם מודע לנפילתה של המתלוננת כתוצאה מהדחיפה. ניסיון החיים מלמד כי אדם נופל תוך כדי הדחיפה, ולא בפרק זמן שלאחר הדחיפה, בפרט כאשר במהלך התקיפה הושמעו דברי האיום. ביתו של אדם הוא מבצרו, כרוח האמרה הוותיקה, ובנסיבות בהן פגע הנאשם במתלוננת וגרם לה לחבלה של ממש בהיותה בביתה, אני סבורה כי ביטול הרשעתו של הנאשם עלולה לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה, ולפיכך לא מצאתי כי מתקיים יחס בלתי סביר באורח קיצוני בין חשיבות ההרשעה לאינטרס הציבורי הכללי לבין עוצמת הפגיעה הצפויה לנאשם כתוצאה מההרשעה, ולא מצאתי מקום להעדיף את עניינו של הנאשם על פני האינטרס הציבורי ולבטל את ההרשעה.

מתחם הענישה

21. תיקון 113 לחוק העונשין, קובע את העקרונות והשיקולים המנחים בענישה, המשקל שיש לתת להם והיחס ביניהם, וזאת על מנת לאפשר לבית המשפט לגזור על נאשמים את העונש המתאים, בנסיבות העבירה. העיקרון המנחה בענישה, הוא קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה, בנסיבותיו, ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו.

22. בבואי לקבוע את מתחם הענישה ההולם, אני סבורה כי יש לקבוע מתחם עונש אחד לעבירות בהן הורשע הנאשם, אשר בוצעו בסמיכות זמנים, בהתאם לאמור בע"פ 5643/14 **עיסא נגד מדינת ישראל** (23.6.15) (ראו לעניין זה מבחן "הקשר ההדוק" בפסק דינה של כב' השופטת ברק-ארז בע"פ 4910/13 **אחמד ג'אבר נ' מדינת ישראל** [29.10.14]).

23. הערך המוגן בבסיס העבירות בהן הורשע הנאשם, הוא הגנה על כבודו, בטחונו ושלמות

גופו של אדם, בפרט האדם הזקן.

24. מידת הפגיעה בערך המוגן היא קשה.

25. **נסיבות הקשורות בביצוע העבירה:**

המתלוננת כבת 66 הותקפה ע"י הנאשם שהגיע לביתה ונחבלה חבלה של ממש. הנאשם הותיר את המתלוננת החבולה ועזב את המקום מבלי להושיט לה עזרה.

אני מוכנה להניח שהנאשם לא תכנן מראש את ביצוע העבירה. נתתי דעתי לדבריו של הנאשם לפיהם היה נתון באותה עת בלחץ ועומס כאשר אמו הפעילה עליו לחץ נוסף בבקשתה לסייע לה בהתמודדותה עם המתלוננת.

26. **מדיניות הענישה הנוהגת:**

בחינת מדיניות הענישה הנוהגת בתיקי תקיפת זקן במקרים דומים למקרה שמונח לפניי מלמדת כי מתחם הענישה הנוהגת נע בין הטלת עונש מאסר מותנה לצד צו לשירות תועלת הציבור לבין מספר חודשי מאסר בפועל. (ראו לעניין זה : ת"פ (פ"פ (ת"ת) 15959-01-10 **מדינת ישראל נ' בן אברהם** [לא פורסם] [פורסם בנבו] בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין שישה חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות ובין 18 חודשי מאסר בפועל.

עפ"ג (מחוזי מרכז- לוד) 6458-05-14 **נוחימוביץ נ' מדינת ישראל** (3.8.14), בהמלצת בית המשפט המחוזי נמחק ערעור הנאשם על חומרת העונש שהוטל עליו בבית משפט השלום ושעמד על 4 חודשי עבודות שירות במסגרת הרשעתו בביצוע עבירות של תקיפת זקן הגורמת חבלה של ממש והיזק לרכוש במזיד. בית משפט השלום קבע כי מתחם הענישה בעבירה של תקיפת זקן הגורמת חבלה של ממש נע בין עבודות שירות לתועלת הציבור ועד 12 חודשי מאסר בפועל.

ת"פ (שלום נתניה) 1407-07-09 **מדינת ישראל נ' עטייה** (25.5.11), הנאשם הורשע בעבירה של תקיפת זקן הגורמת חבלה של ממש, ונדון לחודשיים עבודות שירות בניכוי ימי מעצרו.

ת"פ (שלום באר שבע) 48500-08-10 **מדינת ישראל נ' גירשברג** (5.7.11), הנאשם הורשע בביצוע עבירות של תקיפת זקן הגורמת חבלה של ממש, תקיפה סתם ובעבירות נלוות, ונדון ל- 6 חודשי עבודות שירות.

ת"פ (שלום נתניה) 46869-03-11 **מדינת ישראל נ' קשוטקין** (12.2.12), הנאשם הורשע בביצוע עבירות של תקיפת זקן, היזק לרכוש וגניבה, ונדון ל- 6 חודשי עבודות שירות.

ת"פ (שלום ירושלים) 4512-09 **מדינת ישראל נ' משה קארו** (6.9.12), הנאשם הורשע בעבירה של תקיפת זקן הגורמת חבלה של ממש ונדון לצו שירות לתועלת הציבור בהיקף של 80 שעות ומאסר מותנה.

27. בשים לב לעקרון ההלימה; בהתחשב בעוצמת הפגיעה בערכים המוגנים; בשים לב לנסיבות ביצוע העבירה; ובהתחשב בענישה הנוהגת; אני סבורה כי מתחם העונש ההולם בגין האירוע הוא מאסר לתקופה קצרה שיכול ותרוצה בעבודות שירות ועד 15 חודשי מאסר.

28. העונש המתאים:

שקלתי לקולא את הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן ונטילת האחריות לפניי, את היעדר עברו הפלילי ואת האמור בתסקיר שירות המבחן וכן, את העובדה שהינו אב לארבעה ילדים ובעל עסק עצמאי.

סוף דבר

לאור כל האמור לעיל, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

29. אני דנה את הנאשם לשלושה חודשי מאסר, אשר ירוצו בדרך של עבודות שירות.

30. הנאשם יבצע את עבודות השירות בהוסטל "אקי"ם השחר", ברחוב המסילה 95, הרצליה וזאת במשך חמישה ימים בשבוע, 8.5 שעות עבודה ביום בערבי חג וחוה"מ יועסק כנהוג במקום העבודה, וגם אם לא עבד באותו יום, בין אם מסיבותיו ובין אם משום שהמקום סגור, יחויב ביום עבודה מלא.

31. תחילתן של ביצוע העבודות ביום 23.04.17, שעה 08:00 והן תהיינה בפיקוח מפקח אחראי רס"ב יובל בוקובזה (מספרו: 0504062869)

32. על הנאשם להתייצב לפני מפקח על עבודות השירות לצורך קליטה והצבה בתאריך תחילת העבודה, בשעה 08:00, ביחידת עבודות השירות מפקדת מחוז מרכז ברמלה.

33. אני מודיעה לנאשם כי עליו להודיע לממונה על כל שינוי, אם יחול, בכתובת מגוריו, וכן עליו לעמוד בתנאי הפיקוח, שכן אי מילוי עבודות השירות על פי הנחיות המפקח, עלול להביא להפסקתן ולכליאה במתקן כליאה.

34. אני גוזרת על הנאשם 5 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים, שלא יעבור עבירת אלימות פיזית.

35. הנאשם ישלם קנס בסך של 1,000 ₪ או שבועיים מאסר תמורתו וזאת עד ליום 23.04.17.

36. כמו כן יפצה הנאשם את המתלוננת, עדת תביעה 1 על פי פרטים שיימסרו למזכירות על ידי המאשימה, בסך של 5,000 ₪. הפיצוי ישולם ב-5 תשלומים שווים ורצופים על סך 1,000 ₪ כל אחד, שהתשלום הראשון ישולם לא יאוחר מיום 23.05.17 ובכל 23 לחודש שאחריו. לא ישולם אחד התשלומים במועדו, יועמד כל הסכום לפירעון מיד.

37. **המזכירות תעביר הודעה על גזר הדין לממונה על עבודות השירות ולשירות המבחן.**

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום.

ניתנה והודעה היום כ"ג אדר תשע"ז, 21/03/2017 במעמד הנוכחים.

תרצה שחם קינן , שופטת